10. Adolphus Cyprœus in annal. suis ecclesiasticis p. 134. citat ea, quæ patruus, Hieronymus Cyprœus ad Helmoldum suum notauerat. Num ipse Helmoldum ediderit?

rato orbe communicavit. Sed correctiùs eadem deinde è MSS. Ranzoviano Henricus Meibomius Juliæ quondam Professor celeberrimus, exscripta seorsim vulgavit.

Quod ergo Helmoldum & Arnoldum hactenus una editione nondum integros prodiisse, & illa ipsa, quæ edita erant, multis in locis mutila, aut etiam corrupta viderem, operæ pretium facturum me putabam, si Scriptores illos, ad initia, & primarerum incrementa urbis Lubecæ illustranda, mihi recensendos sumerem, Arnoldum integrum jam darem, & quæ depravata passim in utroq; Auctore essent, emendarem, præsertim cum etiam exemplaria ultimæ editionis rarissima superesse, & tamen à multis doctis viris maximoperè desiderari intelligerem. Utriusq; autem Scriptoris accuratiorem editionem adornare me posse sperabam, cui ceu virgula divina quatuor antiqui Codices MSS. opera Patronorum & amicorum obtigissent. Horum primus ille ipse Lubecensis noster est, ex quo Reineccius suam editionem confecit. Alter membranaceus, à Nobilissimo Jureconsulto Martino Boekelio, Syndico Reipublicæ Lubecensis gravissimo, Patrono atq; amico meo æternùm suspiciendo, qui Viri in me affectus, & in juvandis studiis promptitudo, communicatus est. Tertium ex Stetinensi bibliotheca Iohannes Micrelius, SS. Th. Doct. & Polyhistor celeberrimus, ὄντων ἐν ἁγίοις, mihi obtulit. Quartum denig; bibliotheca aliqua Ranzoviana suppeditavit. Cum his Codicibus libros editos, & ipsos Codices inter se, curæ qua id fieri potuit, maximæ, contuli, ita tamen, ut contextum editionis Reinecciana nullibi mutaverim, nisi ubi apertissimum mendum inesset, aut vox in tribus, vel etiam quatuor MSS. codicibus occurreret, quæ loco magis convenire, quàm quæ edita antea erat, videretur. Ubi autem lacuna in contextu occurrerent, & aliquid omissum esset, quod aut in omnibus, aut pluribus MSS. reperiretur, addere non dubitaverim. Quæ verò, & ex quibus MSS. libris singula adjecta sint, in Variis Lectionibus, calci libri additis, ad singulas paginas monui. Nam in Lectionibus his colligendis ita versatus sum, ut non omnes sine discrimine & delectu huc referre operæ putarim pretium, sed præcipuas tantum, quæ vel significantius vocabulum continerent, vel contextui alium sensum inferrent, omissis levioribus, ut cum particulæ etiam, quoq; : enim, etenim, namq; : quod, quia : ibi, ibidem : ut, quod : verò, autem : eram, fueram : venit, pervenit, & multæ aliæ hujus generis in Codicibus inter se commutarentur, aut etiam in aliis minutis aliqua vocum diversitas occurreret, quæ ad sensum contextus vel declarandum, vel mutandum nihil, aut parum admodum faceret. Collegeram quidem fere superflitiosè ex singulis MSS. etiam minutissimas quasq; discrepantias. Sed cum re pensiculata intelligerem, parum in eâre, si omnes hîc cumularentur, emolumenti fore, discrevi postea, quæ alicujus momenti esse videbantur. In his L. Lubecensem : B. Boekelianum : S. Stetinensem : R. Ranzovianum codicem MS. Edd. Scherckelii & Reineccii Editiones : Ed. Reineccii solius significat.

Quòd etiam istius generis Scriptoribus in usu sit, res ipsas plerumq; sine annorum annotatione confusiùs narrare, singulorum capitum argumenta in paragraphos à me distincta sunt; qui capitibus præmissi : numeri etiam in margine additi, qui illis respondeant.

Rei